

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010200
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3514010200.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného T. A., G.. XX.XX.XXXX Z. K., trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 19. januára 2015 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: T. A. L. Á. V. N. C., G.. XX.XX.XXXX Z. K.,
E. K. K. O. K., A. V. Q. B. Č.. XXX/XX, na slobode, nezamestnaný,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí T. A., G.. XX.X.XXXX, N. A., G.. X.X.XXXX, Q. V. A., G.. XX.X.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 10C/128/2011 zo dňa 26.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.4.2013, bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa sumou po 26 € mesačne, vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky detí - M. A., túto povinnosť si v K. O. K. a všade tam, kde sa zdržiaval, úmyselne riadne a pravidelne neplnil v období od 12.4.2013 doposiaľ, pričom nemal vážny záujem o oficiálnu prácu, ale pracoval na stavbách načierno bez akýchkoľvek zmlúv a príjmy z takto vykonávaných prác si ponechával len pre svoju potrebu, od 1.4.2014 pracoval ako dohodár v spoločnosti N., A..P..U., K. O. K., kde svoju vyživovaciu povinnosť nenahlásil, pričom za uvedené obdobie uhradil na výživnom celkovú sumu 100 €, v dôsledku čoho je dlžný M. A. na výživnom za obdobie od 1.4.2013 doposiaľ sumu najmenej 1.460,- €, a to napriek tomu, že bol dňa 30.10.2012 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T 35/2010 zo dňa 7.4.2010, právoplatným dňa 25.6.2010, ktorým bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. a), c) Trestného zákona,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 /dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd z a r a d ů j e obvineného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 09.05.2014 podala Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom pod Pv 1025/14 - 14 obžalobu zo dňa 06.05.2014 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) k § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe v obžalobe uvedenom.

Súd vydal dňa 12.05.2014 v predmetnej veci trestný rozkaz, proti ktorému obžalovaný podal v zákonnej lehote odpor.

Následne súd nariadil hlavné pojednávanie, ktoré vykonal v dňoch 02.12.2014 a 19.01.2015, na ktoré predvolal obžalovaného, poškodenú M. A. a o termíne hlavného pojednávania upovedomil okresnú prokuratúru.

Z výpovede obžalovaného T. A. na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2014 vyplynulo, že nemal dostatok financií na zaplatenie výživného a v priebehu mesiaca by chcel uhradiť celý dlh. Uviedol, že v dlžnom období je vedený na úrade práce. Chcel by si zobrať od rodičov peniaze a dlh na výživnom zaplatiť. Má vyživovaciu povinnosť ešte na jedno dieťa.

Z výpovede svedkyne poškodenej Moniky Sládekovej, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná vyplynulo, že obžalovaný je jej bývalý manžel, spolu majú tri deti synov T. Q. V. Q. V. N., na ktoré od rozvodu manželstva. Manželstvo bolo rozvedené dňa 26.01.2012. Deti jej boli zverené do výchovy a obžalovaný bol zaviazaný platiť výživné vo výške 26,-Eur mesačne do 25 dňa v mesiaci na každé dieťa. Od júla 2011 žije poškodená vo Y., kam odišla z dôvodu zlej finančnej situácie. Od rozvodu manželstva si neplní vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný sa s deťmi stretáva vždy, keď sú na Slovensku, pričom na Slovensko chodia 2x do roka. Mimo to sú v kontakte aj telefonicky. Z výživného uhradil za celé obdobie len 100,- Eur v októbri 2013. Výživné neplatí od apríla 2013, kedy nadobudol rozsudok o rozvode manželstva.

Z výsluchu svedkyne Z. I., ktorú splnomocnila na zastupovanie poškodená M. A., na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2014 a 19.01.2015 vyplynulo, že okrem platby 100,- Eur obžalovaný neuhradil žiadne ďalšie sumy výživného.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.01.2012, sp.zn. 10C/128/2011, právoplatný dňa 11.04.2013, vyplynulo, že manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo rozvedené a obžalovaný je povinný prispievať na výživu mal. T., V.U.M. Q. N. sumou 26,- Eur mesačne do 25. dňa v mesiaci na každé dieťa k rukám matky ktorej boli deti zverené do osobnej starostlivosti.

Podľa P. L. M. Ú. M. zo dňa 19.01.2004 sa dňa XX.XX.XXXX narodila N. A., dcéra rodičov T. A. Q. M. A. V..

Podľa P. L. M. Ú. M. J. V. XX.XX.XXXX A. V. XX.XX.XXXX narodil T. A., A. P. T. A. Q. M. A. Á..

Podľa P. L. M. Ú. M. zo dňa 22.03.2007 sa dňa 20.03.2007 narodil V. A., syn rodičov T. A. Q. M. A..

Podľa Trestného rozkazu Okresného súdu Trenčína sp. zn. 3T/35/2010 zo dňa 07.04.2010, právoplatný dňa 25.06.2010, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2., ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa správy Archívu ZVJS Leopoldov zo dňa 31.10.2013 bol obžalovaný prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/35/2010 dňa 30.10.2012.

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15.11.2013 a 26.03.2014 je obžalovaný poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške XX,XX Eur mesačne.

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.11.2013 a 26.03.2014 je obžalovaný od 31.10.2012 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a menovaný preukazuje hľadanie zamestnania, pričom úrad predložil potvrdenia o hľadaní zamestnania.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Senica, zo dňa 26.11.2013 a 28.03.2014 obžalovaný nepoberal žiadne dávky sociálneho zabezpečenia od 01.01.2013 a posledný poistný vzťah evidujú v roku 2012.

Podľa Výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo dňa 20.03.2014 nemá obžalovaný evidovaný žiadny záznam o priestupkoch.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 7 krát súdne trestaný, avšak prvé dve odsúdenia má obžalovaný osvedčené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Posledné odsúdenie Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 3T/35/2010, je za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2., ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní vykonané ďalšie listinné dôkazy uvedené v jednotlivých zápisniciach z hlavného pojednávania.

* * * * *

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči svojim maloletým deťom od 12.04.2012 až doposiaľ, t.j. do 19.01.2015, kedy bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 122 ods. 13 Trestného zákona), riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, t. j. mesačne do 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám oprávnenej matky M. A., neplní napriek tomu, že táto povinnosť mu bola deklarovaná Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.01.2012, sp. zn. 10C/128/2011, právoplatný dňa 11.04.2013. Ako vyplynulo výpovede obžalovaného, obžalovaný si je svojej vyživovacej povinnosti veľmi dobre vedomý. Jeho vedomosť tiež vyplýva z citovaného civilného súdneho rozhodnutia a a úhrady výživného vo výške 100,- Eur. Na svoju obranu obžalovaný v podstate neuviedol žiadne skutočnosti. Obrana obžalovaného je v podstate založená na tvrdení, že mu finančná situácia nedovoľuje platiť výživné. O jeho negatívnom postoji k plneniu vyživovacej povinnosti svedčia predchádzajúce odsúdenia za neplnenie vyživovacej povinnosti, pričom na tomto závere nemení nič ani to, že sa obžalovaný s deťmi stretáva, keď prídu na Slovensko. Obžalovaný je usvedčovaný z trestného činu výpoveďou poškodenej M. A.N.C. Q. A. Z. I.C.. Z výpovede poškodenej vyplynulo, že obžalovaný od rozvodu manželstva výživné neplní s výnimkou sumy 100,- Eur. O nezáujme obžalovaného plniť vyživovaciu povinnosť svedčí aj to, že obžalovaný uhradil v období, ktoré sa mu kladie za vinu len 100,- Eur a žiadne ďalšie úhrady výživného nevykonal. Na požiadanie obžalovaného mu súd poskytol dodatočnú lehotu na zaplatenie dlžného výživného, avšak obžalovaný sa na hlavné pojednávanie bez dostatočného ospravedlnenia nedostavil, súdu nepredložil žiadny doklad o dodatočnej úhrade dlžného výživného a preto súd považuje jeho prejavovaný záujem za deklaratórny bez obsahu a vôle ho aj naplniť reálnymi činmi. Obžalovaný, hoci bol poučený orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj súdom o účinkoch účinnej ľútosti podľa § 86 Trestného zákona o zániku trestnosti trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, v priebehu prípravného konania, ani konania pred súdom, nedoložil splnenie vyživovacej povinnosti žiadnymi dôkazmi. Výška vyživovacej povinnosti, ktorá bola určená vyššie citovaným civilným rozhodnutím tunajšieho súdu, je výživné stanovené v zákonom stanovenej minimálnej výške, ktorú je obžalovaný schopný pre svoje deti zabezpečiť. Nebolo v konaní zistené, že by obžalovaný trpel nejakým zdravotnými problémami, ktoré by ho obmedzovali na trhu práce pri hľadaní takého zamestnania, ktoré by mu zabezpečilo dostatočný príjem pre seba a svoje deti. Obžalovaný je zdravý človek, ktorý je schopný pracovať, keď chce. Obžalovanému vznikol dlh na výživnom za obdobie 01.04.2013 do 19.01.2015 vo výške najmenej 1 460,- Eur.

S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by jeho trestnoprávnu zodpovednosť vylučovali alebo zmierňovali. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, keďže vyše troch rokov si obžalovaný riadne a včas neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim trom maloletým deťom. Kvalifikačný znak podľa písm. c) ods. 3 § 207 Trestného zákona je preukázaný a naplnený Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/35/2010 zo dňa 07.04.2010 a správou Archívu ZVJS Leopoldov zo dňa 31.10.2013.

Obžalovaný ako rodič troch maloletých detí nevykonal všetky opatrenia starostlivého rodiča, ktoré od neho bolo a je možné spravodlivo očakávať, smerujúce k tomu, aby vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré sa vzťahujú k jeho osobe a prípadu, bol schopný platiť včas a riadne výživné. Obžalovaný ako rodič má nielen právnu, ale aj morálnu povinnosť, ktorá sprevádza ľudstvo od nepamäti,

starat' sa zo všetkých síl o zabezpečenie riadnej a dostatočnej výživy svojich detí a na dosiahnutie tohto cieľa vynakladať v prípade potreby vyššiu než obvyklú snahu nájsť si vhodné zamestnanie. U obžalovaného sa plnenie rodičovskej povinnosti obmedzilo len na plnenie vyživovacej povinnosti v peniazoch. Zotrvávanie obžalovaného v polohe nízkoprijmového jedinca, ktorý síce plní svoje povinnosti v súčinnosti s úradom práce ako evidovaný nezamestnaný, alebo vykonáva práce na dohodu, avšak bez akéhokoľvek hmatateľného dopadu na výživu maloletých detí, ktoré sú na jeho výživu odkázané, nemožno akceptovať a nezbavuje ho trestnoprávnej zodpovednosti zo spôsobeného následku v podobe dlhodobého neplatenia výživného so zjavnou tendenciou jeho nárastu. Narodením dieťaťa totiž berie rodič na seba povinnosť a zodpovednosť za jeho výživu, ktorá ho sprevádza po celý jeho život a niekedy až do jeho smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm.

a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojim maloletým deťom.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd zistil na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m) Trestného zákona - predchádzajúce odsúdenia Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom 2T/302/2008, 1T/149/2009). Súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože obžalovaný bol uznaný za vinného pre úmyselný trestný čin. Z konania obžalovaného a jeho trestnej minulosti je zrejmé, že dodržiavanie ustanovení právneho poriadku, platného v Slovenskej republike, nepovažuje za potrebné. Súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Trest ukladal súd ako trest samostatný. Neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k žiadnemu predchádzajúcemu odsúdeniu uvedenom v odpise z registra trestov obžalovaného, nakoľko k dokonaniu žalovaného trestného činu došlo v intenciách § 122 ods. 13 Trestného zákona až po právoplatnosti všetkých predchádzajúcich odsúdení. U obžalovaného teda ide o recidívu. Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho súd zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Uloženým trestom sa naplní účel trestu, ktorým je nielen ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, ale aj výchova páchatel'a smerujúca k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu je primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.